

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Μαυρομηχάλη ἀριθ. 16.α'. Ἐναντι Χημελίου

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1899

ἈΡΙΘ. 14

Ἡ ΑΝΕΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΝΕΟΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φίλος τις καὶ συνάδελφος ἐξ Ἀμερικῆς, ὁ Tello d' Arery, μᾶς ἀπέστειλεν ἐσχάτως τὸ «*Courrier des États Unis*», περιώνυμον ἡμερήσιον φύλλον τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν ᾧ προκειμένου περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ τηλεγράφου ἀνευ σύρματος, δημοσιεύεται περιέργον βυζαντινὸν ἀνέκδοτον, δι' οὗ ὁ διατριβογράφος θέλει νὰ ἰσχυρισθῇ διὰ τούτου, ὅτι ἡ ἀνευ σύρματος τηλεγραφία ἦτο κάπως γνωστὴ ἢ μᾶλλον τελειότερα καὶ κατ' ἰδιάζοντα τρόπον τὸ πάλαι καὶ ὅτι ἡ τηλεγραφία αὕτη δεόν νὰ κληθῇ τηλεφώνον ἢ μᾶλλον τηλεφώνον.

Ὁ ἐργάτης τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθροῦ ἐπικαλεῖται «*Τὴν Συλλογὴν τῶν ἐργῶν τοῦ Βασιλεῖαδου Μνασίου*» ποιητοῦ, γραμματολόγου καὶ μυθιστοριογράφου, ἀκμάσαντος 30 ἔτη περίπου μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, μετὰ ἄλλων ἀσημάντων δημοσιευμάτων, λέγει ὅτι περιέχει καὶ μακρὸν τι ἱστορικὸν ἐρωτικὸν διήγημα ἐν ᾧ ὑπάρχει κεφάλαιον ἀξιοπεριέργον, σχετικὸν πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα.

Ὁ Ἀμερικανὸς συνάδελφος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνέγνωσε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐν τῇ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει, ἵνα βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀπολύτου πιστότητος αὐτοῦ. Ἡ μετάφρασις δ' ἐγένετο ἐκ τοῦ ἐν Βενετία τῷ 1509 ὑπὸ τοῦ *Albe Manuce* δημοσιευθέντος εἰς δίπτυχον πρωτοτύπου καὶ ἐτυπώθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἀμερικανικῷ τούτῳ φύλλῳ. Ἡ περικοπὴ τοῦ Κεφαλαίου ἔχει ὡς ἑξῆς.

«*Ἡ μετὰ λευκῶν ὡς γάλα ὀφθαλμῶν τυφλὴ νεανίς δὲν ἦτο πριγκήπισσα, ὡς τὸ πρῶτον ἐνόμισεν, ὁ λῖαν ἐν*

θουσιασμένος Πολυδάμας, ἀλλ' ἦτο τι περισσότερον τῆς μᾶλλον δισοήμου πριγκήπισσης καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀποδεχθῆ οὗτος τοῦτο, ὅποταν αὕτη τῷ διηγῆθῃ τὴν ἱστορίαν τῆς. Ἦτο ὄντως κόρη μονογενῆς τινός, ὅστις ἐπὶ πολὺ ἐκράτησεν εἰς τὰς σοφὰς χεῖρας τοῦ αὐτὰς τὰς τύχας τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὅστις θὰ εἶχε μεταβάλλει τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου ἀνευ τῆς ἀνοήτου εἰμαρμένης τοῦ τελευταίου ἡμῶν Ἀυτοκράτορος. Ὁ Πολυδάμας ἐπιμελῶς ἐπὶ τῶν πινακιδίων τοῦ ἐσημείωσε τὸ θαυμαστὸν διήγημα τῆς τυφλῆς νεανίδος, ἧτις ἀμέσως ἀπέθανεν, ἀφοῦ τῷ διηγῆθῃ τοῦτο, ὡσεὶ ν' ἀνέμενε τὴν περίστασιν ταύτην διὰ τὴν ἀποθάνῃ, περίστασιν, καθ' ἣν ἡ μνήμη τοῦ πατρὸς τῆς ἐξηφανίζετο κατὰ τῆς ἀχαρίστου λήθης τῶν ἀνθρώπων.

Πῶς τὰ πινακίδια ταῦτα τοῦ Πολυδάμα περιῆλθον μέχρι τῆς μονῆς τῶν λευκῶν μοναχῶν τῆς Μελαίνης Νήσου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ τις καὶ ὀφείλουσι μόνον νὰ γνωρίζωσι τοῦτο ἐκεῖνοι, οἵτινες δεόν νὰ τὸ γνωρίζωσι. Ἀλλ' ὅτι ἦλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν δεόν ν' ἀποκαλυφθῇ τί περιείχον τὰ πινακίδια τοῦ Πολυδάμα δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀφ' ὅτου οἱ λευκοὶ μοναχοὶ τῆς Μελαίνης Νήσου ἐγένοντο οἱ Μέλανες Μοναχοὶ τῆς Λευκῆς Νήσου, ὥστε τὸ πρᾶγμα θὰ λεχθῆ ὡς πρέπει νὰ λεχθῆ.

Τὴν τρίτην ἡμέραν πρὸ τῆς κοισίμου ἐφόδου, τῆς γενομένης εἰς τὴν ἀθάνατον πόλιν ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ, ἀνθρώπος τις παρουσιάσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ αὐτοκράτορος ἰσχυριζόμενος ὅτι ἦτο κάτοχος μυστικοῦ, δυναμένου νὰ σώσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἠρνεῖτο δὲ νὰ ἀνακοίνωσῃ τὸ μυστικὸν τοῦτο εἰς οὐδένα τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες τὸν διηρώτουν, ἀπαιτῶν ἵνα ὀδηγηθῆ ἐνώπιον τοῦ Ἀυτοκράτορος προσωπικῶς. Τούτου δὲ γενομένου ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς :

—Κωνσταντῖνε Παλαιολόγε, δύναμαι κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην νὰ σὲ κάμω νὰ ἴδῃς καὶ νὰ ἀκούσῃς τί κάμνει καὶ τί λέγει ὁ ἐχθρὸς σου.

—Πῶς δύνασαι τοῦτο; ἀντεῖπεν ὁ αὐτοκράτωρ. Κατὰ τὰς ἀσφαλεῖς πληροφορίες τὰς ὁποίας μοὶ δίδουν οἱ κἀτάσκοποί μου, γνωρίζω ὅτι ὁ Μωάμεθ κατὰ τὴν στιγμήν

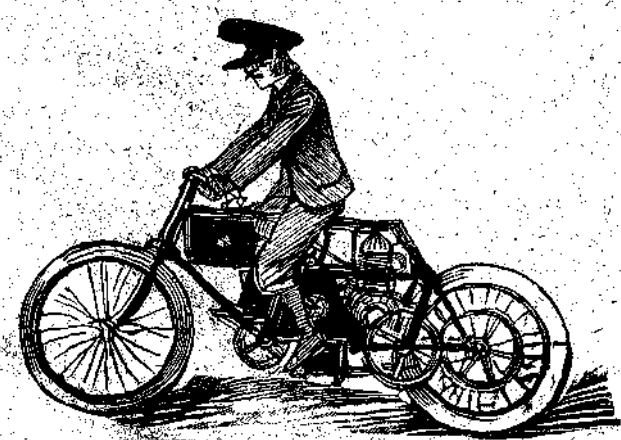
για τελεσθησομένων προσεχώς αναμνηστικῶν ἐορτῶν ἐξ ἀπόψεως ὄλως Ἑλληνικῆς. Ἡ παρουσία τῶν Ἑλληνικῶν θεωρητικῶν, ἡ προσέλευσις ἀντιπροσωπευτῶν, ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἱστορικὰς παρελάσεις καὶ ἐορτὰς πολυαριθμῶν Ἑλλήνων, ἐξεγείρουσαι λαυθανοῦσας ἢ ἐπιλελυμένους ἱστορικὰς ἀναμνήσεις καὶ παραδόσεις, θὰ ὑποβάλλωσιν ἰσχυρῶς παρὰ τοῖς Μασσαλιώταις καὶ τοῖς Προβηγκιανοῖς ἐν γένει τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰ φιλελληνικὰ φρονήματα. Συμφέροι, τούτων ἕνεκα, νὰ ἀντιπροσωπευθῆ πλουσιῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος κατὰ τὰς ἐν Μασσαλία ἐορτὰς. Ἡ παρουσία τῆς δημογεροντίας τῶν Φωκαέων, τῶν οἰκιστῶν τῆς Μασσαλίας, ἡ ἀντιπροσωπευτῶν Ἀθηναίων, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν πολιτικῶν καὶ ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἡ προσέλευσις πλῆθους Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὁ κατάπλους, τέλος πάντων, τῶν Ἑλληνικῶν θεωρητικῶν, πάντα ταῦτα κοσμοῦντα λαμπρῶς τὰς ἐορτὰς ἐξ ἀπόψεως ἱστορικῆς, θέλουσιν ἐξεγείρει παρὰ τοῖς Μασσαλιώταις καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὴν μεσημβρινῆν Γαλλίαν μέγαν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐνθουσιασμόν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια τῆς προηγουμένης φύλλου)

Τὴν ἑπαύριον μετέβην εἰς Φανάριον. Τὸ Φανάριον κεῖται εἰς τὴν ἀντίπερον τοῦ Γαλατὰ πλευρῶν, πρὸς τὸ βορειοδυτικῶς τοῦ Σταμποῦλ μέρος καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἱστορικώτερον καὶ ἀρχαιότερον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέρος. Οἰκήματα καὶ εἰσιτία ἀναυξή ἀκονίστως ὄλως ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐτέθησαν ἀνεκῶς καὶ εὐρίσκονται ἐτι, ὡς ὑπὸ τῆς ἱστορίας διετέθησαν, καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ χρόνου προωρισμένα, ὡς φαίνεται, νὰ σκορπισθῶσι, διότι εἰς οὐδὲν καὶ εἰς οὐδένα θὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι. Μετέβην ἐκεῖ διὰ μικροῦ ἀτμοπλοίου, σκάφους προωρισμένου ἐκάστοτε νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὰς διαφόρους τοῦ Κερατῆος Κόλπου ἀποβάθρας ἐπιβάτας καὶ ἐπισκέψθημεν

βαρὺ αὐτόμακτον μηχανήμα καὶ εἰς χρόνον ὀλιγώτερον ἢ ὅσον ἀπαιτεῖται, ἡμ. πρακτικῶς τις ἰδέα λάβῃ τὴν ἰστορικὴν καὶ ἐμπορικὴν αὐτῆς χροιά. Θὰ θρηκμεύσῃ δὲ εἰς διάστημα οὐχὶ περισσώτερον τῶν τριῶν ἡμ. ἐνῶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ αὐτοῦ ἀπότηθησαν τριάκοντα ἔτη.

Ποδηλάτων διὰ πετρελαίου.

Διατὶ δὲ τοῦτο ;
Διότι τὸ πρᾶγμα ἦλθεν ἀκριβῶς εἰς τὴν ὥραν του.
(Ἔσται συνέχεια)

τὰ ἀξιολογώτερα μέρη καὶ τὰς πολυδαίδαλους ἀτραπούς καὶ συνοικίας τῆς μεγάλης τοῦ Φαναρίου συνοικίας. Καταλαμβάνεσθε ὅμως συντόμως ὑπὸ στενωχώρας καὶ ἀσφυξίας καὶ συντόμως ἐγκαταλείπετε τὰ μέρη ταῦτα ὅπως ἐπανέλθητε εἰς τὰ ἴδια. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται καὶ τὰ Πατριαρχεῖα, Ἐκπαιδευτήρια καὶ τοῦ Γένους αἱ σχολαί, ἀτινες προώρονται νὰ διατηρήσωσι τοῦ γένους τὰ δικαιώματα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχουσι πολλὰ νὰ ἰδῆτε καὶ οὐδὲν νὰ φρονήσητε. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν πολλὰ νὰ ἰδῆτε ὡς ἐκ τῆς ἀρχαίας καταγωγῆς καὶ ἱστορίας τοῦ τόπου καὶ οὐδὲν νὰ φρονήσητε ὡς ἐκ τῆς ἀθλίας καταστάσεως, ἐν ἣ εὐρίσκονται. Καὶ ἀφοῦ μετὰ κατανύξεως ἐπισκεφθῆτε πα ὅσα θυηθῆτε, διότι οὐδέποτε θὰ κατορθώθητε νὰ τὰ ἰδῆτε ὅλα, θ' ἀποσυρθῆτε ἐκείθεν μετὰ πολλῆς λύπης καὶ συλλογισμοῦ, διότι ἡ ἱστορία πάντοτε ἀναμνήσεις καὶ λύπας φέρε.

Εἶδομεν πάλιν λοιπὸν εὐχαριστημένοι τὴν βασιλῆδα ταύτην τῶν πόλεων καὶ ἀπλήρημεν δυσηρηστημένοι εἰς Βουλγαρίαν.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Μαύρην θάλασσαν ! Ἄλλοτε ἰθὺς εἶθε ἐπιλαμβάνοντα ταξιδίου : οὗτο, πολυμῆρὰ ναυσιπλοία καὶ ἤδη βλέπετε τὰ μικρότερα σκάφη, ἀτμήρη καὶ μὴ, διασχίζοντα τὴν εἰρηκώτατον καὶ καλλιθέατον Βόσπορον καὶ τὴν ἀγανὴν ὀδατίνην ἐπιφάνειαν τοῦ Εὐξείνου, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας καὶ τῆς ἀπαθεστέρας τάλμης. Πρῶτοι, ὡς γνωστόν, Ἕλληνας διέσχισαν τὸν Εὐξείνον Πόντον, Ἕλληνας ἀποίκισαν τὰ παράλια αὐτοῦ καὶ μόνον ἦσαν οἱ Ἕλληνας διατρέχουσι αὐτὸν διὰ τῶν μικρῶν αὐτῶν ἰστιῶν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἀπεράντου αὐτοῦ ἐκτασεως, μετὰ φέρουτες τὰ προϊόντα τῶν ποικίλων ἐθνῶν. Οἱ εὐρωπαϊκοὶ μεταβαίνουσι ἐκεῖ διὰ τῶν πελωρίων αὐτῶν σκαφῶν καὶ τὰ πλεῖστα ναυάγια ἐν τῷ Εὐξείνω εἶναι ἰδικὰ των, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζε καὶ μὴ συνεπάθει αὐτοῦ ἡ θάλασσα ἐκείνη.

Ἡμεῖς καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐταξιδεύσαμεν διὰ μικροῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου, τῆς μικρᾶς Ἀφροδίτης, τῆς Ἐταιρείας Τζῶν. Ἀνεχωρήσαμεν πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἐβλήθημεν μετὰ μικρᾶς ταχύτητος τὸν ὠραῖον Βόσπορον, μετὰ τὰς καλλιθέατους καὶ μαγικὰς αὐτοῦ ἀκτὰς ἐκατέρωθεν καὶ ὁ Τάκης κατενθουσιασμένος ἐκ τῶν παραδόξων ἐκείνων τοπειῶν μοι ἔλεγεν :

— Ὅσον ὠραῖα καὶ ἐξίσια εἶναι τὰ ἐξώθεν μέρη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοσούτον ἀηδὴ καὶ στενωχώρα εἶναι τὰ ἐσωτερικὰ οὗτης.

— Ναι, τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τῷ εἶπον, πρέπει νὰ θυμάζῃ τις μόνον ἀπ' ἐξω καὶ ἀπολαμβάνει εὐχαρίστησιν, ἄλλως γάνει πολὺ.

Περὶ τὴν ἐβδόμην ἐπανήλθομεν εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν. Ἄνεμος ζωηρὸς καὶ σκότος βαθὺ μᾶς ὑπέδεχθη καὶ ἡ Ἀφροδίτη ὑπερβάνω, διασχίζουσα τὰ κύματά της γοργῶς προέβαιεν εἰς τὸ πέλαγος. Μετ' ὀλίγον τὸ φύχος καὶ ἡ ταλάνωσις τῷ σκάφους μετ' ἠνάγκασε νὰ κατέλθω ἐντὸς τοῦ κοιτοῦ μετὰ τινος συνταξιδιώτου μας, ὅτε περὶ τὴν ἑνάτην ὥραν θελήσαντες νὰ κτακλιθῶμεν, μετ' ἐκπλήξεως δὲν παρετηροῦμεν τὸν Τάκην πλησίον μας, οὔτε ἐν τῇ κλίῃ του.

— Πάριερον ! τί ἐγένινεν, εἶπομεν ἀμφοτέροι καὶ ἀνελθόντες ἀμέσως ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος συζητοῦμενοι ἐπὶ τῶν πλειῶν καὶ τῶν σχολίων τοῦ πλοίου, ταλαντευομένου ζωηρῶς ὑπὸ τῶν κύματων καὶ τοῦ ἀνέμου, εὗρομεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γεφύρας μετὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ περιμεμαζευμένον ἐν τινι γωνίᾳ, ἀπολαμβάνοντα δὲ μετ' εὐχαριστήσεως τῆς ζωηρᾶς ἐκείνης θαλασσοταραχῆς, προφυλαττόμενον ἐκ τοῦ ψυχροῦ ἀνέμου καὶ παρακολουθούντα ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κατὰ τὴν περιστασιν ταύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ κυβερνήτου μας.

— Ἐδῶ εἶσαι ; τῷ λέγω, δὲν ζαλιζέσαι, δὲν κρυώνεις, δὲν φοβεῖσαι ;

— Ἄπ' ἐναντίας, εὐχαριστοῦμαι, μᾶς λέγει, καὶ σὰς παρακαλῶ ἀφήσατέ με ὀλίγον ἀκόμη καὶ ἔρχομαι.

— Τί ὠραῖα, ἡ Ἀφροδίτη μας παλαίε μετὰ τὸν Πλούτων, τῷ λέγει ὁ συνταξιδιώτης μας.

— Εἶναι ἐνθουσιασμένος ὅπου ταξιδεύει εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, μᾶς λέγει τότε ὁ πλοίαρχος καὶ θέλει νὰ γίνῃ ναυτικός.

— Τὸ βλέπω ὅπου ἀντίχει καὶ ἄς γίνῃ, ἀλλὰ νὰ μάθῃ ἀκόμη γράμματα.

— Ἀμα διέλθῃ τὴν Β' τοῦ Γυμνασίου θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν, μοι ἔλεγε πρὸ ὀλίγου.

— Ἄν θέλῃ ὁ Θεός.
Καὶ κατήλθομεν.
Τὴν νύκτα δὴν διήλθομεν οὕτω καὶ τὴν ἑπαύριον περὶ τῶν 10 ὥραν ἀφίχθημεν εἰς Πύργον, οὕτινος μετ' εὐχαριστήσεως εἶδον μετὰ ἐνός ἔτους ἀπουσίαν, ὅτι ὁ λιμὴν, δὲ

Στιγμαὶ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως

ἀνέλαθεν ἤδη ἡ Γαλλικὴ Ἐταιρεία Batignoles, μετ' ἧς πρόκειται νὰ συμβληθῇ καὶ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης, προβαίνει γοργῶς εἰς ἀποπεράτωσιν. Ὁραῖον ἔργον, μέλλον νὰ ὠφελήσῃ, ἐξωραΐση καὶ ἐξασφαλίση τὴν μικρὰν καὶ σχεδὸν ἑλληνικὴν ταύτην πόλιν. Κατασκευάζεται ὑφ' ὄλους τοὺς ὄρους τῆς γεωτέρας μηχανικῆς, διὰ μεγάλων τεχνητῶν ὀγκοκλιθῶν, δέκα

χιλιῶν ὀκταῶν βάρους, ἐν πάσῃ στερεότητι καὶ κανονικῇ συμμετρῇ καὶ παραπλευρῶς αὐτοῦ μέλλει ν' ἀνεγερθῇ ἐν προσχωνωμένῃ πλατείᾳ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς πόλεως οὕτινος ἡ γραμμὴ Σοφίας Φιλίππουπόλεως καταλήγει ἐκεῖ. Ἐβλήθημεν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐπιλοζενήθημεν ἐν τῷ ὠραίῳ παραλιακῷ ξενοδοχείῳ τῆς Πετροῦπόλεως τοῦ φίλου κ. Καρδαμύλη, ὅπερ ἔχει καλλιστὴν πρὸς τὸν λιμένα θεῶν καὶ εἶτα

πεται τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τῆς τοῦ ἐλαίου, ἥτις οὐσα γλοιώδης ἀφίνει τὸν ἀνεμόν να διέρχεται ὑπεράνω αὐτῆς γλιστρῶντα καὶ οὐδὲν ἄλλως ταρασσόντα τὸ ὑποκείμενον ὕδωρ.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγένοντο δοκιμαίαι ἐν Νέα Ὑόρκη περὶ τοῦ θε-
ματος τούτου καὶ ὁπωσδήποτε ἐπέτυχον, πολλοὶ δὲ πλοίαρχοι οὐ
μόνον ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀσχολοῦνται εἰς τοῦτο. Ὁ
Ναύαρχος Κλουὶν πρὸ δέκα ἐτῶν ὑπέβλεν ἐκθεσίαν ἐνώπιον τῆς Ἀκα-
δημίας τῶν ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας ἐν ἣ βεβαίως περὶ τοῦ αἰσίου
αποτελέσματος τῆς ἐκχύσεως ἐλαίου περὶ τὸ πλοῖον πρὸς ἀποφυγὴν
προσβολῆς ἐκ τῶν κυμάτων.

Ἐλαίον ἐπὶ τῶν κυμάτων, ὥσπερ πλοίου»

Περὶ τὸ πλοῖον τίθενται ἀγγεῖα ἐξ ὧν ῥεῖ κατ' ὀλίγον τὸ ἐλαίον
ἐν ᾧ τριχυμίας· οὕτως περὶ τὸ πλοῖον γίνεται στέφανος ἐξ ἐλαίου,
ὅστις πρᾶναι ἀμείως τὰ κύματα, τὰ ἐρχόμενα κατὰ τοῦ πλοίου.

Περίεργα φαινόμενα ἐπὶ τῶν ζώων.

Ἡ ἐχίδνα, ἕως (ὄχι) γενῆ τὰ τέκνα τῆς, ὡς τὰ μαστοφόρα, τὰ
ὅποια κατόπιν ἐμφωλεύουσιν ἐντὸς τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς, εἰσερχό-
μενα διὰ τοῦ στόματός τῆς.

Ἡ θηλεία ἀρκῆ δταν μέλλῃ νὰ γεννήσῃ τὰ ὠὰ τῆς σκάπτει λάκ-
κον, εἰσερχεται εἰς αὐτὸν καὶ ἀφίνει ἐκτὸς τὴν κεφαλὴν τῆς, τὴν
ὅποιαν κόπτει τὸ ἄρρεν. Οὕτως ἡ μήτηρ θυσιάζεται διὰ τὰ τέκνα
τῆς.

Ὁ Σκίουρος (νυφίτσα) εἶναι ἐχθρὸς τῆς ἐχίδνης, δταν συναντᾷ
αὐτὴν κρυφνεται, λεπτύνεται, ἡ δὲ ἐχίδνα ὁρῶσα τὸν σκίουρον συ-
στέλλεται καὶ μεγάλως ἀνοίγει τὸ στόμα τῆς, τότε οὗτος εἰσπηδᾷ
ἐντὸς αὐτοῦ εἰσερχεται καὶ ἐξέρχεται διασχίζων τὴν κοιλίαν καὶ
οὕτως φονεύει αὐτὴν.

Τοῦ Καρκίνου, κοπτόμενοι οἱ πόδες, ἀναβλαστάνουσιν. Ἐν Ἰσπα-
νία ὁρέγονται πολὺ τὸν ζῶον τῶν ποδῶν τοῦ καρκίνου, τοὺς ὅποιους
ὠμούς συντρέβουσιν ἐν ἰδίῳ, μιγνύουσι μετὰ ὕδατος, στραγγίζουσι
καὶ τὸν ζῶον τούτων πίνουσιν. Ὑπάρχουσι καταστήματα, ἐνθα
διατηροῦσι πολλοὺς καρκίνους πρὸς πώλησιν τῶν ποδῶν των. Ἄλ-
ληλοδιαδόχως κόπτουσι τοὺς πόδας, πωλοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἀφίνουσι
τὸ σῶμα τοῦ καρκίνου, ὅπερ διατηρεῖται ζῶν καὶ αὐτὸς βλαστάνουσι
νέοι πόδες.

Ὁ Καρκίνος ὁρέγεται πρὸς βρώσιν τοὺς ὄφεις καὶ τοὺς σκορπιούς.
Ὅταν φάγῃ ἐκ τούτων σπεύδει καὶ τρώγει σάκχον (ζοχόν) καὶ φον-
εύει τὰ δηλητηριώδη ζῶα. Ἐὰν δὲ δὲν εὐρίσκη σάκχον τότε ἀμείως
ἀποθνήσκει.

Τοῦ κοιλίου ἡ κεφαλὴ κοπεῖσα διὰ ψαλίδος μετὰ τινὰς ἡμέρας
ἀναβλαστάνει.

Ἄλλὰ καὶ τῶν φυτῶν ἡ βλάστησις καταστρέφει τὴν μητέρα αὐτῶν
δηλ. τὸν σπόρον. Ὁ κόκκος τοῦ αἰτου ἵνα βλαστήσῃ καταστρέφεται,
τ' αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς σπόρους παντὸς φυτοῦ, δένδρου, λαχά-
νου, χόρτου.

Γιαγκίς.

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ πλύσις μεταξίνων μανδελίων γίνεται κατὰ
καλῆτερον τρόπον με ὕδωρ γεωμήλων. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τούτον τρίβωμεν ἐντὸς λεκάνης περιχοῦσης καθαρὸν ὕδωρ
ὀλίγα γεώμηλα, τὰ ὅποια ἀφίνομεν νὰ μουσκεύωσιν ἐπὶ
μίαν ὄραν. Κατόπιν περνῶμεν τὸ ἀμυλοῦχον τούτο ὕδωρ
διὰ τινος λινοῦ ὑφάσματος. Τὰ οὕτω πλυνόμενα μεταξίνα
μανδελία οὐ μόνον καθίστανται ἐντελῶς καθαρὰ, ἀλλὰ προσ-
λαμβάνουσι καὶ τὴν προτέραν αὐτῶν ὄσιν.

Κυρτωμένα μικρὰ ξύλινα σάνιδες προτ-
λαμβάνουσι πάλιν τὸ πρότερον αὐτῶν σχῆμα, δταν ἐπὶ μίαν
ὁλόκληρον ἡμέραν θέσωμεν ἐπὶ ἀμφοτέραις τὰς πλευρὰς αὐ-
τῶν ὑγρὰ τεμάχια ὑφάσματος.

Ἄνεξιτηλὸς μελάνη ἀνευ νιτρικοῦ ἀργύρου.

10 γραμ. μέλανος ἀνιλίνης ἀναμιγνύονται μετὰ 200 γραμ-
οἰνοπνεύματος καὶ 15 γραμ. καπνίζοντος ὑδροχλωρικοῦ
ὀξέος· εἰς ταῦτα προστίθεται διάλυμα 15—20 γραμ. ἀρα-
βικοῦ κόμμου εἰς 800—1000 γραμ. ὕδατος καὶ ἀφίνεται
τὸ δλον ἐπὶ 15 ἡμέρας. Οὕτω λαμβάνομεν μελάνην μὴ προσ-
βάλλουσαν σχεδὸν τὰς γραφίδας. Ὅταν πρόκειται νὰ μετα-
χειρισθῶμεν πρὸς γραφὴν ἐπὶ ξύλου, μετάλλου ἢ δέρματος,
ἀντικαθίσταμεν τὸ διάλυμα τοῦ κόμμου διὰ διαλύματος

γομμαλάκας (15 γραμ. γομμαλάκας εἰς 800 γραμ. οἰνο-
πνεύματος)

Καταπολέμησις τῆς ναυτίας. Ἀποτελεσματικὴ
καταπολέμησις τῆς ναυτίας, τῆς ὀχλήρας ταύτης ἀλλ' οὐχὶ
ἐπικινδύνου συνοδοῦ τῶν θαλασσιῶν ταξειδιῶν, δὲν καταρ-
θώθῃ εἰσέτι, τὰ δὲ συνιστώμενα μέσα εἶνε συνήθως ἀνεπι-
τυχῆ. Διὰ τοῦτο ὑπ' ἐκείνων, ὅστινες εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ
ταξειδεύωσι διὰ θαλάσσης χαιρετίζεται εὐχαρίστως ἡ ὑπὸ
τοῦ Φρίγερ περιγραφομένη μέθοδος. Οὗτος βραχίζεταί ἐπὶ τῆς
θεωρίας τοῦ Ἐψαντ, τῆς λεγομένης χρωμογραφίας ἐκτελου-
μένης διὰ συσκευῶν διὰ τῶν ὁποίων ἡ θλίψις καὶ ἀντίθλιψις
εἰς τὰ αἱματοχόρα ἀγγεῖα, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφιγμὸς με-
τροῦνται αὐτομάτως, ταχέως καὶ ἀσφαλῶς. Διὰ τῶν συ-
σκευῶν τούτων δοκιμάζει ὁ Ἐψαντ ποῖαν ἐπιρροὴν ἔχουσι τὰ
χρώματα ἐπὶ τῆς μεγαλειτέρας ἢ μικροτέρας συναθροίσεως
τοῦ αἵματος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ ἐφθάσεν εἰς τὸ περίεργον
ἔργον καὶ νέον συμπέρασμα, ὅτι τὸ πορτοκαλόχρουν καὶ ἰδίως
τὸ ἐρυθρὸν πληροῦσι τὸν ἐγκεφάλον δι' αἵματος ἐνῶ τὸ ἰώ-
δες καὶ πράσινον ἐπιφέρουσι τὸ ἀντίθετον, τὸ δὲ κυανὸν καὶ
κίτρινον φέρονται εὐδαιτέρως. Ἐπειδὴ ἡ θαλασσία νόσος κατὰ
τὴν γνώμην τοῦ ἐρευνητοῦ ἔχει βᾶσιν τὴν ἀναιμίαν ἐν τῷ
ἐγκεφάλῳ πιστεύει, ὅτι ἡ πάθησις δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἢ θὰ περι-
ορισθῇ, ἐν ὁ ταξειδιώτης μάλιστα εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον ἐφορία-
σθῇ με ἐρυθρὰς διόπτρας λαμβάνων καὶ ἐσωτερικῶς κλομέ-
λανα, ἀρκεῖ διὰ μέσου τῆς διόπτρας ταύτης νὰ παρατηρῇ
εἰς σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ὀρίζοντος, ἀσκαρδάμυκτι καὶ
οὕτω θὰ πολυμήσῃ τὴν ἀναιμίαν τοῦ ἐγκεφάλου ὥστε νὰ
παύσῃ ἡ νόσος καὶ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΗΔΕΙΑ

Εἰς Ἄγγλος ἰδιότροπος καὶ ἐκκεντρικὸς ὀνόματι Οὐίλλιαμ
Χάιγες, ὁ ὁποῖος ζῶν ἐτ' ἐξέπληξε τοὺς συμπολίτας του διὰ
διαφόρων παραδοξοτήτων, ἠθέλησε καὶ ἀποθνήσκων ν' ἀφήσῃ
μνήμην ἀλησμόνητον.

Εἰς τὴν διαθήκην τὴν ὅποιαν ἀφήκε, μεταξύ ἄλλων διέ-
ταξε καὶ τὰ τῆς κηδείας του κατ' εὐθυμώτατον τρόπον.

Ἐσκέφη, ὅτι εἶναι ἀνόητον ἔθιμον ν' ἀναγκάζῃ τις τὸν
κόσμον, ὁ ὁποῖος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀλίγον λυπεῖται διὰ τὸν
θάνατόν σας, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδείαν σας, φέρων πέν-
θος καὶ ἔχων κτηφές τὸ πρόσωπον!

Ἐξίωσε λοιπὸν ἐν τῇ διαθήκῃ του, ὅπως ἡ κηδεία του, ἐκ
δικαίτητος ἀντιθέτως πρὸς τὰ συνήθως γεγόμενα, τελεσθῇ
μεθ' ὀλης τῆς δυνατῆς εὐθυμίας καὶ παιδιότητος. Ἦτοι:

Ἦθέλησε νὰ τὸν ἐνταφιάσουν ὄχι εἰς τὸ νεκροταφεῖον,
ἀλλ' εἰς τὸν κήπον του.

Διέταξεν, ὅπως ὅλα τὰ δένδρα τοῦ κήπου στολισθοῦν με
ποικιλοχρῶμους ταινίας, ὅπως ὑπὸ τινὰ μεγαλοπρεπῆ σκι-
άδα ἐγείρουσιν κομψὴν ἐξέδραν διὰ τὴν μουσικὴν, καὶ ὅπως
προσκαλέσων, ὡς εἰς ἄλλο συμπόσιον Βαλτάσαρ, ὄλους τοὺς
εἰς τὴν εὐθυμον κηδείαν του παρευρεθησομένους· εἰς συμπόσιον
εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐθυσιάζοντο πέντε βόδες, εἰκοσιν ἄμνοι, δέκα
χίτροι καὶ μέγας ἀριθμὸς ὀρνίθων, καὶ ὅτι τέλος, μετὰ τὸ δεῖ-
πνον πάντες οἱ κεκλημένοι θὰ ἐχόρευον μέχρι τῆς αὐγῆς ὑπὸ
τοὺς πρασίνοὺς καὶ δροσολούστους θόλους τοῦ πάρκου του.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ τελευταῖαι θελήσεις τοῦ
Οὐίλλιαμ ἐξετελείσθησαν κατὰ γράμμα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του,
ἀπειλουμένου ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει νὰ χάσῃ ὀλην τὴν δι'
αὐτὸν διαθεθεῖσαν κληρονομίαν.

Δύο χιλιάδες λοιπὸν προσώπων ἔφαγον καὶ ἔπιον, ἐχό-
ρευσαν καὶ διεσκέδασαν μέχρι πρωῆας παρὰ τὸν νεοσκαφῆ τά-
φον τοῦ ἐκκεντρικωτάτου τούτου Ἄγγλου, ἐν ἐπὶ πολὺ θὰ
ἐθυμῶνται βεβαίως εἰς τὸ Οὐάιτ-Ουκ τῆς Ἰνδιάνας, ὅπου
καὶ ἀπέθανε.